

هُوَ اللهُ - ای احبای عزیز الهی و ای اماء محترمه ربّانی،...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

هُوَ اللهُ

ای احبای عزیز الهی و ای اماء محترمه ربّانی، این بنده آستان بها، چندی است باقلیم مصر وارد و در این کشور ایامی بسر میبرد. مدّت چهل سال در زندان ظلم و اعتساف در نهایت مشقّت و عذاب بود و در زیر شکنجه و عقاب. دو حکومت استبداد هر دم بهانه ئی مینمودند و باهانتی میپرداختند و اذیتی مجری میداشتند کسی را گمان نبود که عبدالبهاء دقیقه ئی امان یابد همواره در زیر شمشیر بود و در تحت تهدید عبدالحمید. با وجود این الحمدلله بعون و عنایت جمال مبارک فتور نمود و مقاوم اهل شرور بود و متضرّع بدرگاه ربّ غفور و مقررّ و معترف بقصور تا آنکه آوازه ملکوت راز جهانگیر گشت و صیت حضرت مقصود در آفاق وجود منتشر شد. ارکان امکان باهتزاز درآمد و کوکب درخشنده لامکان بر جمیع اقالیم روشن و تابان شد. صریر قلم اعلی گوشزد اقالیم قصوی گردید و هدیر حمامه وفا توده غبرا را جان بخشید. خیمه وحدت عالم انسان در قطب امکان بلند شد. علم توحید بین امم در اوج اعظم موج زد و نفحات قدس منتشر شد. مشام اهل انس معطر گشت. جنت ابهی ترین یافت و اسرار الهی تلقین گشت. بلبل معانی گلبانگ رحمانی زد و اسرار معنوی بیان نمود. نسیم جانبخش حبّ عموم وزید و پرتو شمس حقیقت آفاق عالم را منور کرد.

حال وقت آنست که یاران بترویج خلق رحمان پردازند و بموجب وصایای جمال مبارک بحبّت جمهور مشهور گردند و به تمشیت تعالیم الهی برخیزند و بموجب نصایح جمال مبارک عمل نمایند تا احکام رحمانی و تعالیم ربّانی و فرائض ایمانی از حیّز ستور بحیّز ظهور آید و حصول پذیرد و این شجر ثمر بخشد و این کشت آبیاری گردد جمیع

ORIGINAL

AUDIO

اعمال و اخلاق را باید تطبیق آیات کتاب نمود و بموجب تعالیم الهی حرکت کرد و سبب نورانیت جهان و ظهور رحمانیت در عالم انسان شد.

ای یاران و ای اماء رحمان، ید عنایت احباً را ردائی از مواهب آسمانی در بر کرد و تاجی از فیض نامتناهی بر سر نهاد تا در این رستخیز عالم انسانی جلوه ربّانی نمایند و چهره نورانی بنمایند و به تنزیه و تقدیس عالم فانی بیاریند. پس باید کلّ بجان و دل متفق شویم تا باین الطاف و فیوضات متحقّق گردیم. عالم بشر را رهبر شویم و نوع انسانرا مونس دل و جان گردیم. قلبی گلشن جوئیم و جانی بجانان رسانیم. روش دلبر مهربان گیریم و این راه را پایان رسانیم. ملاحظه نمائید که طلعت مقصود و حضرت موعود در ایام نا محدود چه صدمه و بلائی و مشقت و ابتلائی و حبس و زندانی و تاراج و تالانی و آوارگی و بیسر و سامانی و نفی و سرگونی پی در پی تحمل فرمودند تا آنکه تأسیس وحدت عالم انسانی گردد و بنیان پیگانگی برافتد و دلبریگانگی جلوه نماید. اهل عالم تربیت گردند و بنورانیت الهیه فائز شوند و موهبت آسمانی جویند و سعادت دو جهانی طلبند. پس ملاحظه فرمائید که ما باید چگونه بشکرانه پردازیم و روش و حرکت نمائیم وقت را از دست ندهیم. ایام را غنیمت شمیریم بهدایت خلق پردازیم و نفوس را بیدار کنیم و غافلانرا هشیار نمائیم و علیکم و علیکنّ البهاء الأبهی ع

